

לוח עמודי הימני בוועה"ק לפרשנות פנחים			
הקדמת חומר חלך			
מתקן מדבר	וילגא	יום	
ס	ה ע"א	ראשון	
סז	ה ע"ב	שני	
עד	ו ע"א	שלישי	
פב	ו ע"ב	רביעי	
פט	ז ע"א	חמישי	
צה	ז ע"ב	שישי	
קא	ח ע"א	שב"ק	

# זהר הקודש עם פירוז'

## מתוך מדבר על הפרשה

עלון מס' 87 פרשת בלק תש"פ



"לבעזה"ת ע"י מרכז מתוק מדבר"ת. 5615 ירושלים

### האדם הוא במיעות הדעת והיכולת וכל דבריו הם לפיה שעיה

כתיב (חלום סה כ) אמר אדנ"י מבשן אשיב, אשיב ממצלות ים, אית לן לשוואה לבא למשמעו לא נטה דקדשא בריך הוא, אבל מלוי קשות ומהימנותא סגיא, כיון דמליה אמר, כלל אתבעיד, ורא בר נש דחיק לבא, ואמר לכמה שנין ולכמה זמני ישתלים דא דאייה בז, פפוס רבנן דיליה, אבל עלמין מליא יקריה, כי הוא מלוי, בר נש זעיר, אבל מלוי איןון לפום שעתא, אבל בתוובתא ובעotta ובעוכרין טבין ובדרמעין סגיאין, אייה קדישא רב וועלאה על כל עולם, אזער נהורייה, וקמיט קדושתיה לגביה דבר נש למUPER רעوتיה.

### מתוך מדבר

דא דאייה בז לכמה שנים ולכמה זמינים יתקיים דבר זה שייהיה כך כמו שאמר הנביא, אבל הקב"ה בפום רבנן דיליה אבל עלמין מליא יקריה כי הוא מלוי כפי גודלacho וממשלו שכל העולמות מלאים בכבודו, כך הם דבריו שהם גדולים ומוקומים, בר נש זעיר אבל האדם הוא במיעות הדעת והיכולת, אבל מלוי איןון לפום שעתא וכל דבריו הם רק לפיה שעיה, כי כיון שהוא צל עובר (מליטס קמד 7), אבל בתוובתא ובעotta ובעוכרין טבין סגיאין אבל על ידי תשובה ותפללה ומעשים טובים ורמות רבות בתפלתו, יזכה שיתעלה ויתפרק בקומו להיות צדיק מושל יראת אלהים (ס"ג ג), ואז אייה קדישא רב וועלאה על כל עולם עולם הקב"ה שהוא קדוש וגדול ועליזן על כל העולמות (נקט ג' לטעות כנגד מכ"ג), אזער נהורייה מקטין אוור בשביבו, וקמיט קדושתיה לגביה דבר נש למUPER רעוטיה ומצמצם את קדשותו לשכון עם האדם הקטן ולעשות רצונו. (דף קפה ע"א, ובכיאורינו ברך יג עט' שפ')

### האדם הוא במיעות הדעת והיכולת וכל דבריו הם לפיה שעיה

כתיב אמר אדנ"י מבשן אשיב ממצלות ים מפרש למן כי הקב"ה ישיב ממצלות אית לן לשוואה לבא למשמעו לא נטה דקדשא בריך הוא יש לנו לשים לב לאמונה הקב"ה, אבל מלוי קשות ומהימנותא סגיא כי כל דבריו הם דברי אמתה ואמונה גדולה, רצה לומר הגם שהרבה גדול ופלא עצום שהקב"ה יהיה לאלו שנאכלו בין שני החיות, אבל מאחר שכן אמר ה' צרכיון אנו להאמין בדבריו, כיון דמליה אמר שכן שאמר ה' דבר יהיה לעתיד על ההוא, אבל ורא בר נש דחיק לבא האדם הזה יש לו לב דחוק וסתום מהסתכל לזמן וחוק ורוצה שהדבר יתקיים מיד, וקשה לו לקבל דבר יהיה אחר זמן ובו, ואמר מי יודע לכמה שנין ולכמה זמני ישתלים

## המלאכים השומרים את האדם עומדים ומעידים עליו

ויאמר מואב אל זקנֵי מדין עתה ילְחָכוּ וגו', רבי חייא פתח (ויראה ג' א) ויראנו את יהושע הפהן הגדול עומד לפני מלך יהוה וגו', כמה אית ליה לבר נש לאסתטרא אורחוי בהאי עלמא, ולמה בארח קשות, בגין דכל עובדי דבר נש כתיבין קמי מלכא ורישמין קמייה, כלחו במנינא, גנטורי תרעוי קיימין וסחדין, קיימי ותבעי דינא טריסין, ודינא קיימא לקבלה סהדותא, וainונ דטענו טענתא מרוחשן, ולא ידיע אי יהכון מימיינא, ואם ישמאלון משמאלא.

דהא כד רוחי בני נשא נפקין מהאי עלמא, כמה אינון מקטרגין דקיימין קמייהו, וברזין נפקין חן לטב חן לביש, בפום מה דגניקמן דינא.

דתניא, בכמה דיןין אתון בר נש בהאי עלמא, בין בחיווי בין לבתר, דהא כל מלוי בדיןיא אינון, וקדשא בריך הוא פריד ברחמנן ורחלמי על פלא, ולא בעי לדינא בני נשא בפום עובדיהון, דהכי אמר רוד (חולין קל ג) אם עונות תשמר י"ה אדני מי עמוד.

## מתוק מדבר

משמאלא ואם ישMAILו לשMAIL, רצה לומר אם יטו כולם לימי לפי שהיימן ניצה, ואו מלאך רע יענה אמן בעל כrhoו, או שיטו כולם לשMAIL כי השMAIL ניצה, ואו מלאך טוב בעל כrhoו יענה אמן. (ימ"ק ומפליסט)

דהא כד רוחי בני נשא נפקין מהאי עלמא כי כשרותות בני אדם יוצאים מזה העולם, כמה אינון מקטרגין דקיימין קמייהו כמה מקטרגים הם העומדים עליהם, וברזין נפקין חן לטב חן לביש וכרוזים יוצאים חן לחת שכר טוב למקיימי התורה, והן להרע ולהעניש להעוכרים על התורה, בפום מה דגניקמן דינא כפי מה שיצא ונפסק מן דין העלון.

דתניא כי למדנו, בכמה דיןין אתון בר נש בהאי עלמא בכמה דיןין נידון האדם בזה העולם, בין בחיווי בין לבתר בין בחיווי בין אחר כן, דהא כל מלוי בדיןא אינון כי כל דבריו של אדם הם בדין, כי על ידי מעשיו הרעים מעורר עליו כה הדין, וקדשא בריך הוא פריד ברחמנן, ורחלמי על פלא והקב"ה הוא תמיד ברחמים, ורחלמי על כל מעשיו, ולא בעי לדינא בני נשא בפום עובדיהון ואינו רוצה לדון את בני אדם כפי מעשיהם הרעים, דהכי אמר רוד כי כן אמר רוד אם עונות תשמר י"ה, אדני מי עמוד.

(דף כה ע"ב, ובביאורינו כרך ג' ע"מ שיב-שען)

## המלאכים השומרים את האדם עומדים ומעידים עליו

ויאמר מואב אל זקנֵי מדין עתה ילְחָכוּ ויראנו הקהל את כל סביבתוינו, כדי לפרש פסוק זה רבי חייא פתח הקדרים לפרש מש"כ ויראנו את יהושע הפהן הגדול עומד לפני מלך יהוה והשטין עומד על ימינו לשטנו, והקדרים בדברי מוסר ואמר כמה אית ליה לבר נש לאסתטרא אורחוי בהאי עלמא עד כמה יש לו לאדם לשמור דרכיו בעולם הזה מכל דבר רע, ולמה בארח קשות וללאת בדרך האמת, היינו בדרך התורה והמצוות, ולבנותו אך טוב וחסד כל ימי חייו, בגין הכל עובדי דבר נש כתיבין קמי מלכא לפני שכל מעשיו של האדם חן טובים חן רעים כתובים לפני המלך, ורישמין קמייה כלחו במנינא וכולם רשומים לפני במנין ובמספר, (ס"ג לרמ"ק) גנטורי קיימין וסחדין והמלאכים השומרים את האדם בכל דרכיו עומדים ומעידים עליו, ותבעי דינא טרייצין (ס"ג כל דפוסים כלתוטומי, ופיילוטו כי על מס"כ (שםות כג ט) "לצלי לדיקיס" מתלוגס סתיגוס פוגמון מלין) ותובעים דיןין צודקים, ודינא קיימא לקבלה סהדותא והדין שהוא הקב"ה המלך המשפט עומד לקבל את העדויות, וainונ דטענו טענתא מרוחשן ואותם המלאכים הטוענים טענות, שהם הפרקליטים והמקטרגים מתלחשים בינם, ולא ידיע אי יהכון מימיינא ואינם יודעים אם ילכו לימיין, ואם ישמאלון

## המחדש חידושי תורה אמיתיים זוכה להתעטר ע"י היישיבה העליזונה

פא חזי, יהושע בן יהוץק צדיק גמור הוה, גברא דהוה עאל לפני ולפנים, דעתו והו  
למתיבתא דركיעא, אתבנשו כל בני מתיבתא תפון לעיני בא בדין.

וכך ארחותי דהוהו מתיבתא דרכיעא, פד עילוי ליה לדינה, פרוזא נפיק ואכרייז, כל בני  
מתיבתא עולו לאדרא טמרא, ובי דינה מתבנשי.

וההוא רוחא דבר נש סלקא, על ידא דתרי ממון, בין דعال, קריב לגבי חד עמודא  
דשלחו בא מלחתא דקיימה תפון, ואגלים ברוחא דאיירא דנשיב בה היא עמודא.

וכמה איננו דסלקין לוון תפון, בגין דכל איננו דמשתדל באורייתא ומחדשי בה חידושים,  
מיד אכתוב לגבי בני מתיבתא אינון מלין, בדין כל אינון בני מתיבתא אתהן למחר  
ליה, אינון תריון ממון נפקין, וסלקין ליה לההוא מתיבתא דרכיעא, מיד קריב לגבי ההוא  
עמודא דאגלים תפון.

## מתוק מדבר

מלאים אחד מימינו ואחד משמאלו המעלים אותו, בין  
דعال קריב לגבי חד עמודא דשלחו בא מלחתא  
דקיאם תפון כיוון שנכנס מתקרב אל עמוד אחד של  
שלחבת להחת העומדת שם, ושם הוא מקום התלבשות  
הרוח כשיוכה ליכנס לגן עדן, ואגלים ברוחא דאיירא  
דנשיב בה הוא עמודא ונגים ומתלבש ברוח האיר  
המושב בעמוד ההוא, רצה לומר שמקבל כח התגלמות  
התלבשות מהרוח הנושב באותו העמוד. (למי'ק ומפלקיס)

וכמה איננו דסלקין לוון תפון וכמה מלאכים הם  
שמעלים את רוחות בני אדם שם למתיבתא דרכיעא,  
 בגין דכל איננו דמשתדל באורייתא ומחדשי בה  
ההושין לפי שכל אותם שעוסקים בתורה ומחדשים בה  
חידושים, מיד אכתוב לגבי בני מתיבתא אינון מלין  
מיד נכתב אצל בני הישיבה אותם דברי החידושים, (וגי'  
הרומי'ק מיד אכתוב לדוקפתא דמתיבתא דהינו שקובעים לו מקום  
וחלק בגין עדן התהtron). בדין כל אינון בני מתיבתא  
אתהן למחרמי ליה אז כל אלו בני הישיבה באים לראותו,  
ולשםוע חידושי תורה מפני מה חדש בעולם הזה, אינון  
תריין ממון נפקין ואלו השני ממוני הנוכרים יוצאים,  
osalkin ליה לההוא מתיבתא דרכיעא ומעליהם אותו  
למתיבתא של הרקייע, מיד קריב לגבי ההוא עמודא  
daglim תפון והוא מתקרב מיד אל אותו העמוד שנגים  
ומתלבש שם.

## המחדש חידושי תורה אמיתיים זוכה להתעטר ע"י היישיבה העליזונה

פא חזי, יהושע בן יהוץק צדיק גמור הוה בא  
וראה, כי יהושע בן יהוץק צדיק גמור היה, גברא  
דהוה עאל לפני ולפנים איש שנכנס לפנים ויצא  
בקדר הקדשים בעבודת יום הכהנים, ונכנס בשлом ויצא  
בשלום, הרי שהיה צדיק גמור, ועם כל זה אחר פטירתו  
דעילו זוכה למתיבתא דרכיעא הכנסתו לישיבה של  
הרקייע לדונו על ידי הבית דין של הצדים היושבים  
שם, אתבנשו כל בני מתיבתא תפון לעיני בא בדין  
נתאספו כל בני הישיבה שם לעין בדין אם ראוי הוא  
לייכנס לשם.

וכך ארחותי דהוהו מתיבתא דרכיעא וכן דרכה של  
ישיבת הרקייע ההיא, פד עילוי ליה לדינה  
כם נסכים רוחו של אדם לדין, פרוזא נפיק ואכרייז  
מלאך אחד הממונה על ההכוזה יוצא ומכריז, כל בני  
מתיבתא עולו לאדרא טמרא כל בני הישיבה הכנסו  
לחדר נסתר, שהוא לשכת הגזית העליזון שם הוא מושב  
הבית דין, ובי דינה מתבנשי ודיני הבית דין מתאפסים.

וההוא רוחא דבר נש סלקא על ידא דתרי ממון  
וروح האדם עולה על ידי שני ממוני, שהם שני

על למתיבתא, וחמאן ליה, אי מלה בדקה יאות זפאה איהו, פמה עטרין מנצץן מעטרין ליה כל בני מתיבתא, ואי מלה אחרת תהה, ווי ליה לההוא פטיפא, דחין ליה לבר, וקאים גו עמודא, עד דעילי ליה לדינא, רחמנא לשיזון.

ואית אחרני דסלקין לוֹן תפָן, כדרישא ברכא בפלוּגַתָא בבני מתיבתא, ואמרי מאן מובח, הא פלוני דאוכח מלָה, פדין סלקין ליה תפָן, ואוכח הוה מלָה בין קדרישא ברכא והוא ובין בני מתיבתא.

ואית אחרני דסלקין לוֹן תפָן לדינא, ודינין ליה תפָן, לברא לוֹן, וללבנא לוֹן.

## מהות מדבר

בפלוגתא בבני מתיבתא כשהקב"ה הוא בחלוקת עם בני הישיבה באיזה דבר הלכה, ואמרי מאן מובח ואומרים מי יוכיח את ההלכה, הא פלוני דאוכח מלָה הרי איש חכם פלוני שבעולם הזה יבוא ויוכיח את הדבר, פדין סלקין ליה תפָן או מעלים את החכם ההוא למתיבתא דרייעא, ואוכח הוה מלָה בין קדרישא ברכא הוה ובין בני מתיבתא והוא מוכח וمبرור את ההלכה בין הקב"ה ובין בני הישיבה, עי' מק' נכל מילען דפ' ע"ה).

ואית אחרני דסלקין לוֹן תפָן לדינא ויש אנשים אחרים שמעלים אותם שם לדין, ודינין ליה תפָן ודנים אותו שם, לברא לוֹן וללבנא לוֹן לבור מהם הסיגים וללבן ולצרכם מהם את הפגמים, על ידי יסורי הגיהנום וכדומה.

(דף קפה ע"ב, ובביאורינו ברך יג ע"מ שנח-שענו)

ואחר כך על למתיבתא, וחמאן ליה נכנס לישיבה ובני הישיבה רואים את דברי החידושים שלו, אי מלָה בדקה יאות אם הם חידושי תורה כראוי וכיאות זפאה איהו או אשורי לו, פמה עטרין מנצץן מעטרין ליה כל בני מתיבתא כי כמה עטרות מתנצלות מעטרים אותו כל בני הישיבה, כפי חידושי התורה חדש, ואי מלָה אחרת תהה ואם דבר אחר הוא שאינו חידושאמת, אלא חדש תורה של דופי, או שהיא גס לבו בהרואה והורה שלא כהלכה, אז ווי ליה להזוא פסופה או לו לאותו הבושא, דחין ליה לבר כי דוחים אותו לחוץ, וקאים גו עמודא, עד דעילי ליה לדינא, רחמנא לשיזון ועומד תוך העמוד הנזכר, עד שמכניסים אותו לדין, הא"ל הרחמן יצילנו מכל עונש ובורשה.

ואית אחרני דסלקין לוֹן תפָן וישראלים אחרים שמעלים אותם שם, הינו כדרישא ברכא הוה

## שבח דא שירטה

### עשר מעלות ועשר סגולות שיישיג העוסק בלימודו בספר הזorder ובסתורי תורה

א. ישיג דבקות גדול בבודאו. ב. יתלו אליו המלכים והצדיקים מגן עוז. ג. גורם שיושבע העולם שפער. ד. גורם שב הקב"ה מפי מלאכי. ה. התעלה נשמהו לאחוי עד עולם האצלות. ו. יקרא בן להקב"ה. ז. תפלו נבונה ולא בגישום. ח. ישיג בשאלותיו בתפלתו בכפי השכלהו הנעלית. ט. ישיג ביאור בחליך הפשט הסתוםים. י. ישיג מעלה גדרה בעולם הנשמות. יא. דבריו פעילים למעלה והמוות מהתקנות. יב. בעולם הבא עיסוק בעני סתרי התורה. יג. ירע ליהיד קונו ולעיבתו לבב שלם. יד. זוכה לתיקון ולהעלות מלמטה בשילמות. טו. יבין הבנת המלות שבתורה הנראים כבלוי הפשט. יז. ידע לבאר כמה מענייני התורה הקשים לבלי הפשט. יט. יוסיף אומץ בעבודה, וזה בדוק. יח. המתגרש לעסוק בסתרי תורה יראה שמים ויראת חטא, וויסוף אומץ בעבודה, וזה בדוק. יט. המכוב בתפלתו על דין האמת, הדבר מסתיע מעצעמו, ואין כח בחזינום להפסיקו במושבות בטלות. כ. כל המעלות והסגולות הנזכרים ישייג העונין פעמיים רבות. יט. המכוב בתפלתו על דין האמת, הדבר מסתיע מעצעמו, ואין כח בחזינום להפסיקו בטלות. (ראשי פרקים מהרמ"ק בספרו אור נערב החלק ה, עי"ש בארכות דבריו ותורתו צמאנו)

## הזהר בקדוש" ע"פ "מרתוק מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

